

Apoi zise cu glas înecat: „a acesta e șarpele... da, acesta a mușcat pe Florica.” Dacă e așa, Vasile, atunci mulțumită lui Dumnezeu !,” strigă tatăl plin de bucurie. „Acesta nu e un șarpe veninos. El nu poate face nici un rău.” Apoi alergă iute la ele și ridicându-le, le zise cu lacrimi de bucurie în ochi: „Scumpii mei, cum m'ați speriat ! Dar să mulțumim lui Dumnezeu, că șarpele n'a fost veninos. Se vede, că bunul Dumnezeu a voit să mai trăim împreună pe acest pământ. Nici o dată, scumpa mea soție, nu voi uita iubirea de mamă și copii tăi totdeauna își vor aduce aminte cu recunoștința de această întâmplare, chiar și după moartea noastră !.”

TEME STILISTICE.

Să se examineze în clasă dinpreună cu școlarii cum s'au dezvoltat schița narațiunii: *Iubirea de mamă*; apoi să se desvolte schița următoarelor narațiuni, după modelele de mai sus.

1. GĂSITORUL CINSTIT.

Un meșteșugar sărac găsește în drum o pungă plină cu bani. El caută pe proprietarul pungei, și-l află. Îi dete îndărăt punga și nu vru să primească nimica, ca resplată pentru sine; ci rugă pe stăpânul banilor, ca această resplată să o dea unei văduve sărace. Așa se și întâmplă.

2. RECUNOȘTINȚA COPILĂREASCĂ.

Intr'o capitală trăia un ampoiatar mare, ai cărui părinți erau niște oameni săraci, dar cinstiți. Lui nu-i era rușine de dârșii, nici de alte rude mai de jos. O dată, când ședeau la o masă mare, la care erau invitați mai mulți boeri, feciorul îl înștiință, că un bătrân dorește să-i vorbească. Ampoiatarul numai de cât eși afară și văzu, că omul bătrân era tatăl său. El se bu-